

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt, hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségére felépíthessük!”

MÉGIS

2007. Advent

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA www.ude.hu

Szent Imre Templom
Páty

A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, MÉGIS TEDD A JÓTI! (Calcuttai Boldog Teréz)

ADVENT

A karácsony előtti felkészülési időnek, az adventnek sok olyan szokása van, amiben a megszületett Istengyermeknek készítünk jelképes szállást. A gyermekek a jó cselekedeteikért, amelyeket ilyenkor tesznek, egy-egy szalmaszálalattelhetnek a kis Jézus jászlához. Családok kerekednek fel adventi estéken, hogy másokat meglátogatva imádságban, közös éneklésben készítsenek lelkükben szállást az érkező Messiás királynak. De nemcsak lélekben készülünk az ünnepekre, hanem fizikai valóságban is. Takarítjuk az otthonunkat és a készüléteket teszünk titokban, hogy az anyagoknak ne legyen annyi feladatuk.

Pátyi közössége az idei adventben ilyen lelki és testi szálláskészítést élhet át. Régóta fáradozunk azon, hogy elkezdődjön az Isten hajlékának építése. A sok imádság, könyörgés, előkészítő munka meghozta gyümölcsét, épül az

Isten háza. A mostani karácsonyra még biztosan szegényesebb lesz ez a hajlék még a betlehemi barlangnál is, de a Magasságbeli, az idő és örökkévalóság Urainak ismeri szándékainkat. Tudja, hogy első sorban a lelkünkben, de betonban, kőben és téglában is hajlékot szeretnénk Istennek készíteni. Isten áldja meg mindenki fáradságát és anyagi áldozatát, aki tesz csak egy kicsit is ezért.

Kívánom, hogy az a hajlék, amit lélekben épít minden hívő az Úrnak, minél szebb legyen. Kívánom, hogy a lelki gazdagságból fakadjanak tettek, amelyekkel segítjük embertársainkat. Kívánom, hogy erősödjék a szeretet minden családban egymás és az Isten iránt. Nagyon boldog karácsonyt kívánok.

Harkai Gábor plébános

SZÁMADÁS

Minden év vége a számadás, míg az év eleje a fogadalmak, tervezgetések ideje. A hív emberek ezen kívül az év végi hálaadás alkalmával nem felejtik el megköszönni mindazt a szeret támogatást, gondoskodást és megbocsátást Istennek, amelyben érdemeinken felül részesített bennünket az esztendő során. Ez alól nem jelenthet kivételt egyházközségünk képvisel -testülete sem.

Hálát adni viszont nem lehet „általában” valamiért, csakis konkrét tettekért, cselekedetekért lehet. Vegyük tehát sorra, mit sikerült és mit nem megvalósítania választott képvisel inknek az új plébános atya, Harkai Gábor vezetésével.

A hívek különböző információs csatornákon (MÉGIS, templomi hirdetések, internetes honlap, szórólapok, Pátyi Kurír, Új Ember, IGEN, stb.) értesülhettek a legfontosabb hírr l, a templomépítés megkezdésér l. Nyugodtan leírhatom, az építkezés nem indult sikertörténetként, hiszen fellebbezések, majd a pályáztatás nehézségei akadályozták a munkakezdést. Az összefogás, a segít szándék, a természetbeni és pénzbeni felajánlások azonban minden akadályt elgördítettek az útból. A KÖZÖSSÉG felépült és tovább épül az új templommal együtt.

Gábor atya igazi karmesterként vezeti testületét, külön is gondot fordítva a gyermekekre. Ezért is ragaszkodott az els áldozásra készül kicsinyek felkészítéséhez személyesen. Pedig a szabadid az, amelyb l plébános atyának a legkevesebb jut mostanában. nemcsak Budajen , Telki és Páty, hanem

Az új templom bejáratának és egyik közösségi helyiségének alapja

Perbál és Tinnye települések plébánosa is. Mégis, ahol csak szükség van rá, jelen van. Határozottsága, céltudatossága jelent s terheket vett le testületünk válláról.

Zsolnay Béla atya aggkora ellenére is helytállt, amíg erejéb l tellett. A reá nehezed idegi és fizikai terhelést azonban nagy betegen, 92 évesen nem bírhatta tovább, kórházba került. Itt, a Szent Ferenc kórházban mondta el gyémántmiséjét és Istennek hála, mára újra itthon van, szeretett plébániáján.

Kérjük mindkét plébános atyára Isten áldását!

Testületünk 2007-ben hiánytalanul elvégezte a reá rótt adminisztrációs és pénzügyi feladatokat: elkészítette, majd elfogadta a 2006.évi zárszámadást és a 2007. évi költségvetést. A testület pénztárosa id ben elkészítette, a testület pedig elfogadta az egyházközség féléves pénzügyi mérlegét.

Az Egyházmegyei Hivatal külön is

megdicsérte egyházközségünket a testület gazdasági felügyel je által elkészített és fényképekkel is illusztrált eszközléért.

A testület 2006 év szén elkészítette az szi-téli-tavaszi-nyári programtervezetet, melyben helyet kaptak a már hagyományos, illetve a hagyományteremt nek szánt egyházi-liturgikus, illetve közösségi programok, ünnepi alkalmak. Így történt ez 2007-ben is. A program naptár évr l évre gazdagodik. A szervez k idén is jól vizsgáltak (pl. nagycsaládos farsang, a Szent Imre napi búcsú, a közös kirándulások, Pátyi Tavasz, Mikulás a templomban és Mikulás-túra a Fenyvesben). Megszerveztük az ökumenikus, a nagybőjti és az adventi lelki gyakorlatokat, valamint er sítettük a lelkeségi mozgalmakat településünkön: újtára indult a család akadémia, létrejött az els pátyi fiú regnumi csapat, megalakult a Caritas-csoport és a katolikus asszony-kör. A korábban m köd Rózsafüzér-társulat is tovább m ködik.

A mozgalmak és a közösségi programok szervezésében mára fiatalok, gyermekeink és családtagjaink visznek vezet szerepeket.

Januárban közös összevont képvisel testületi ülést tartottunk Budajen n az ottani testület tagjaival. Ez volt az els hivatalos kapcsolatfelvétel a testvéregyházközségek között. Ezt utána követték egyéb alkalmak, például a leend új templomunk kertjének bekerítése február 24-én, melyen budajenei testvéreink küldöttsége is jelen volt, nem kevés lelki és testi táplálékkal „felfegyverezve” bennünket.

Testületünk jegyz je márciusban pályá-

zatot nyújtott be a Páty Fejlesztéséért Alapítványhoz és az alapítvány 100 ezer forinttal támogatta templomunk énekarának és ministránsainak testvérvárosi, kirchheimi látogatását. A vendéglátók pedig, élükön a magyar származású Dallos Sebastian atyával, felejthetlenné varázsolták fiataljaink utazását.

Sajnos mindeközben, bár rendszeresen napirenden tartottuk a kérdést, egyel re nem sikerült áttörést elérnünk a temet üzemeltetés kérdésében. Bár el rehaladott tárgyalásokat folytattunk pátyi, budakeszi és biatorbágyi kegyeleti szolgáltatókkal, szerz déskötésre máig nem került sor. Ez az egyik nem teljesült célkit zésünk.

Sikeresen közrem ködött viszont egyházközségünk az idei Pátyi Tavasz megszervezésében is. A fesztiválra prospektusokat terveztünk, nyomtattunk és azok postázását is egyházközségünk ifjú hívei végezték. A sikeren felbátorodva a fesztivált a Polgármesteri Hivatallal összefogva jöv re is megrendezzük. Reményeink és terveink szerint

Folytatás a 4. oldalon

Mikulás túra

Kirchheimi szentmise a pátyi kórusral és ministránsokkal

addigra leend új templomunk vasbeton vázszerkezete is állni fog már.

2007. június 13-án beadvánnyal fordultunk Páty Község Önkormányzatának Képvisel -testületéhez, amelyben a Temet kápolna el tti térnek Szent Erzsébet térré, valamint a Munkás tér új templomunkat körül ölel részének Szent Imre térré történ el-, illetve átnevezését javasoltuk. A javaslat pátyi lakosok érdekét nem sérti, hiszen a Munkás tér többi része megtartaná eredeti nevét. A javaslat - bár érdemben pozitív reakciókat tapasztaltunk - még nem érte el célját.

Folyamatos egyeztetéseket folytatunk a pátyi képvisel testülettel, a polgármester úrral és az alpolgármester urakkal az egyházi ingatlanok értékesítése tárgyában. Köszönet illeti mindnyájukat az eddigi és a kés bbi segítségért, amely új templomunk mielőbbi felépülését segíti. Úgy érezzük, a község vezetése pontosan érti, hogy a templom nemcsak a katolikusoké, hanem az egész községé, s t az egész kistérségé lesz! Ez a lehetőség pedig ritkán adatik meg egy közösség, egy község életében.

2007 decemberében plébános atya leveleit, melyben kéri az egyházi hozzájárulás befizetésében tapasztalható elmaradások mielőbbi pótlását, valamint amelyben köszönetet mond minden kedves adományozóknak Pátyon, de egész Magyarországon, testületünk, valamint a Templomépítést koordináló Bizottság tagjai és családtagjai nyomtatták, sokszorosították, borítékolták és szervezték meg a Posta segítségével azok eljuttatását az érintettekhez.

Az egyházi ingatlanok értékesítése tekintetében bár adtunk el ingatlant, elmaradtunk a tervezett l. Az ingatlan piacon található túlkínálat nem könnyíti meg helyzetünket. Szerencsére érdekl - d k továbbra is vannak és rajtunk sem fog múlni.

Hálaadáskor és az új évben is így fohászkozunk:

„Urunk! Kérjük, adj tehetséget, lelki és testi er t, hogy közösségünket és templomunkat a Te dics ségedre felépíthessük!”

Hisszük, ha Isten nem épít fel egy házat, azt az épít munkások sem tudják felépíteni. Ez a ház pedig épül!

K vágó István

Nyári családós tábor egyik kirándulása

Karitás hírek

„Arról ismerjék meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

Kedves Testvérek!

Mint tudjátok, megalakult az egyházközségi Karitás. A püspök atya, amikor a megalakulást kérte tőlünk, hangsúlyozta, hogy tevékenységünk lényege a jézusi szeretet közvetítése legyen. Ne fordulhasson el, hogy olyan ember él a környezetünkben, akinek „nincs embere”, vagyis ha bajban van, egyedül van, idős, beteg, szegény, nincs, akihez bizalommal segítségért fordulhat. Ezért tevékenységünk elsősorban arra irányul, hogy megkeressük az ilyen embereket. Egy idős beteget hetente meglátogassunk, és elbeszélgessünk vele. A névnapjára vigyünk egy szál virágot.

A faluban működik szociális és családsegítő szolgálat, ennek feladata elsősorban az, hogy az idős, ill. beteg embereknek bevásároljon, kiváltsa a gyógyszereit, fizikai segítséget nyújtson. A Karitás munkatársak pedig szeretnének inkább lelki támaszt nyújtani. Szeretnénk megtalálni azokat a testvéreinket, akik korábban rendszeres templomba járók voltak, de már nem tudnak eljönni. Hozzájuk havonta elvinnénk az oltáriszentséget, hogy áldozhassanak. Gábor atya is szívesen rendelkezésre áll ilyen esetekben gyóntatás céljára. Ha egy idős családban él, sok esetben nagyon nagy terhet ró a családra, hiszen 24 órás ellátást igényel. Ilyen esetekben szívesen vállaljuk, hogy heti rendszerességgel 1-2 órára odamegyünk, hogy kicsit felszabadítsuk a családtagokat a szolgálat alól, és egy kiderítve vigyünk az idős ember életébe. Ha

van olyan kisgyermekes család, ahol nincs nagyszülői segítség, esetleg abban is tudunk segíteni.

Persze tisztában kell lennünk azzal, hogy a mi erőnk, de főleg az idősök is sajnos véges, és a tagok többnyire olyan családanyák, akiknek még kicsi, ill. iskolás gyermekeik vannak. Ezért várjuk szeretettel olyan kedves testvérek jelentkezését, akik úgy érzik, hogy hetente 1-2 órát rá tudnának szánni ilyen jellegű feladatra. Várjuk továbbá azok jelentkezését, akik tudnak ilyen idős, beteg, ill. magányosról, aki szívesen venné, ha felajánlanánk neki a segítségünket. Ez nem kerül pénzbe, ehhez csak egy kis odafigyelés és jó szív kell.

Az egyházmegyei karitás szociális foglalkoztatójának munkájához gyűjt:

- használt levélbélyeget
- használt felbélyegzett borítékot
- mindenféle képes levelezőlapot (használt is lehet)
- régi bélyeggyűjteményeket
- használt parafa dugót
- régi szemüvegeket.

Kérünk mindenkit, hogy a templomban elhelyezett „Karitás dobozba” tegye bele ezeket az összegyűjtött dolgokat, ez nagy segítséget jelent a fogyatékkal élő emberek foglalkoztatásában. Így is kifejezhetjük szeretetünket, és ez is csak egy kis odafigyelést igényel, hogy ilyen jellegű dolgainkat ne a szemébe dobjuk, hanem összegyűjtjük és elhozzuk.

Szeretettel: *Schumicky Ildikó*

Karitász szolgálat elérhet ségei:

Schumicky Ildikó:

06 20 343 10 66

Sadeczky Ila:

06 20 463 86 28

Czajlik Gabriella:

06 23 343 131

Havas Éva:

06 23 343 488

Védszentnapi (Szent Imre napi) kelet az új
templom telkér I nézve

A templomépítés els kapavágásának
hivatalos megnyitója
(Balról jobbra: Gutowski Robert építész, Dr.
Bognár András Páty polgármestere, Varga
János atya, Harkai Gábor atya)

Számlaszámaink, ahová adományaitkat várjuk:

**Pátyi Római Katolikus
Egyházközség**

11103303-19835972-
36000001

(Inter-Európa Bank)

**Pátyi Római Katolikus
Templomért Alapítvány**

64500027-13400022
(Biatorbágy és Vidéke
Takarékszövetkezet)

SZJA 1%-hoz adószám:
18687996-2-13

Téglajegyek ügyében a szent-
miséken keressék Dr. K vágó
Istvánt vagy Reményi Lászlót,
illet leg írhatnak a
titkar@ude.hu email címre

A LITURGIÁK RENDJE: KARÁCSONY - ÚJÉV

december 23. vasárnap	8.00	ünnepi szentmise
december 24. hétfő	16.00	pásztorjáték
	24.00	éjféli szentmise
december 25. kedd	8.00	ünnepi szentmise
december 26. szerda	8.00	igeliturgia <i>áldozási lehet séggel</i>
december 30. vasárnap	8.00	igeliturgia <i>áldozási lehet séggel</i>
december 31. hétfő	18.00	évvégi hálaadás
január 1. kedd	9.00	újévi ünnepi szentmise

A templomépítés első kapavágásai 2007. október 24-én

Terített asztalunk

Életünket átszővi e megörökölt si elem: a babona, mely a butaság alapja! Nagy igazság van ebben a mondatban, de ha rátekintünk karácsonykor az asztalunkon lév étkeinkre, már nem is tartjuk olyan gonosz dolognak a babonát. Nevezhetjük hiedelemnek, hagyománynak és így már másképpen cseng, tartalma is átértékel dik. Olykor jókedvre derít, játékoságra hívogat a múlt népi hiedelemvilága. Karácsony táján, szükségünk is van a mosolyra, a kedélyes állapotra, és a finom étkekre.

A Szent Estén nagyobb hangsúlyt helyezünk az esti vagy kés esti órákban elfogyasztott vacsorára, mint esetleg más napokon. Ehhez az ünnep fénye, a boldog állapot, a kinti szürkület, illetve sötétség is hozzájárul. Ilyenkor a család tagjai légyen kis vagy nagy létszámú körbeülnek az ünnepi asztalra. A ház asszonya vagy az édesanya erre az eseményre készülve (akár hetekkel el tte) igyekszik minden jót és finomat feltálalni. Ezek az étkek tradicionális elemeket hordoznak magukban. Meghatározzák ünnepi hangulatunkat, elmélkedésre készítetnek, történelmi ismereteinket frissítik, azaz kivétel nélkül az si, pogány illetve a kereszténység el tti id kre nyúlnak vissza. Szinte a b rünkön tapasztaljuk: a hit, a vallási értékek keverednek a hiedelemmel, azaz a babonával. Ne higgyük, hogy ez eretnecség! Ez része életünknek és jelzi azt, hogy kultúrák olvadnak egymásba, kiegészítve egyik a másikat, építkeznek egymásra és így fejl dnek, válnak egyre tökéletesebbé,

vagy legalább is arra törekednek. Nagyon jó példa erre a karácsony ünnepköre: ugyanis az évnek talán ez az egyetlen olyan szakasza, mely meg rizte tisztán a hagyományok régi-régi elemeit, f ként a gasztronómia területén.

Íme lássuk mi kerül(het) karácsony ünnepén az asztalunkra:

A díszes terít már maga jelzi az ünnep egészét, az étkezés fontosságát, a jelenlév k közötti szoros összetartozást, szeretetet, tiszteletet.

Az ételek mindegyike jelképes tartalmat hordoz, vagyis önálló hiedelemvilággal bír. A mákos tészta vagy guba a jó házasságot, az alma (alma, dió, melyet a karácsonyfa alá is szokás tenni, vagy az adventi koszorúra is helyeznek) az összetartozást jelképezi, a dióból jövedöltek, (ki lesz beteg a jöv évben). A fokhagyma mézzel tálalva az egészség-meg rzésére szolgált. Ez független a hiedelmekt l, ma már tudjuk mindkett élettani hatását.

Elmaradhatatlan karácsonyi éték a hal, mely bécsi eredet , és asztalra zömében rántva kerül. Azonban a magyar hagyomány azt tartja, hogy a pikkelye sok pénzt eredményez, gyors el retör mozgása jelképezi, hogy elfogyasztásával életünkben mindig el re nézzünk, gyorsan gyarapodjunk. A halászlé is kedvelt étel, különféle elkészítési módban találják. A lencsét is megtaláljuk az ünnepi ételek között, mely szintén a gazdagságot jelképezi. Azonban szárnyas nem kerül(het) az asztalra. Miért nem? Mert a tyúk hátrafelé kapar és az új

évre ez rossz ómen. Meglep , és erre rácsófol az a hálaadási szokás, hogy egyre több helyen találunk sült pulykát. Ugye ez is szárnyas és hátrafelé kapirgál? - és nagyon finom.

Sok ínycsiklandozó falat kerülhet még az asztalra, még akkor is, ha nem tartozik a tradicionális ételek közé, esetleg más kultúrákból szivárogtak át hozzánk, akár Európán kívüli helyekről is.

Édességek, melyek elmaradhatatlanok: beigli, kalács, patkók diós-mákos változatban. A XVI. századból, Szilézia vidékéről került hazánkba. Ezek eredetileg - kizárólag - a zsidó étrend részei voltak. Miért került a karácsonyi és húsvéti ételek közé? Nem tudni. Fokozva a csábító ízeket, angol-német mintára a pudingok, gyümölcskenyerek hódítanak napjainkban. Különböző változatai folyamatosan érkeznek be hozzánk.

Nagyon érdekes, hogy több száz évre nyúlik vissza az a falusi hagyomány, hogy karácsonykor az asztalra kettő darab terített raktak fel. A két réteg közé szalmát vagy búzát szórtak, az asztal alá mez gazdasági eszközöket tettek a bőséges termés reményében. Az étkezés utáni ételmaradékot, morzsát nagy becsben tartották. Vízkeresztig az asztalon hagyták, vagy begöngyölték a terített be és eltették, majd abból jósoltak, annak segítségével gyógyítottak embereket, állatokat. Gyakoribb volt, hogy december 25-én állatok takarmányába keverték, tyúkok elé szórták, ugyanis a hiedelem szerint megvédte őket a rontástól. Talán ezeket már nem riztük meg, de napjainkban is vannak családok, akik az étkezés befejeztével az asztalon hagyják a megmaradt ételt, hogy az éj folyamán

érkez Jézuska találjon táplálékot és a családtagjai is boldoguljenek a jövőben.

Növényeket a terített asztalon nemigen találunk, de asztalközépünket díszíthetjük fagyöngycsokorral, tehetjük vázába is, az adventi koszorú helyére, (igaz, ez még nem hagyomány) ugyanis a fagyöngy mint gyógynövény jótékony hatással bír!

Nem maradt más hátra mint az, hogy kívánjunk szeretteinknek boldog napokat, finom étkeket a hagyományok ápolásával.

A meghitt este elmúltával már nyitottabbak vagyunk, így karácsony első és második napján bátrabban eszünk (szárnyast is), azaz nem tradicionális ételeket. Viszont ne feledjük a mértékletesség fontosságát! Gondoljunk az egészségünk megőrzésére, és jusson eszükbe: vannak, akiknek talán csak egy szelet kenyér és víz jut ezekben a napokban is az asztalra! Gondolhatunk a betegeknek is, akik már nem tudnak magukhoz venni semmilyen táplálékot.

Sajnos hajlamosak vagyunk ilyenkor megfeledkezni Jézusról is, annak ellenére, hogy születését ünnepeljük. Sokunknak komfortos az élete. De vajon az istálló nyújtott-e komfortérzetet számára? Úgy gondolom, nem, de szüksége sem volt evilági dolgokra. **Ha már megadott nekünk a bőség, boldoguljunk vele, hogy jusson a szegényeknek is és mi sem szökjünk!**

(hájas)

Üdvözít nek szül földjén

A Szentföldön töltöttünk egy nagyon szép hetet kettesben egy csoporttal. Nagy lelki élmény volt az Úr Jézus szül földjén járni, végiglátogatni életének főbb helyszíneit. De mi célból megy ma az ember a Szentföldre? Régen eltarthatott akár egy évig is, amíg egy zarándok Európából odáig eljutott. Ma a repül pár óra alatt odarepít. Régen csak hallo-másból tudhatták az emberek, vagy sehogy sem, hogy milyen ott az élet, ma nap mint nap látjuk és halljuk a híradásokat. Filmeket nézhetünk meg róla, mint a világ bármely más tájáról.

Nagy divat ma a „vallási turizmus”. Utazási irodák alakultak azzal a céllal, hogy a kegyes hívőket a különböző szent helyekre elutazzassák. És valóban, sokan veszik igénybe ezeket az utakat: „elzarándokolnak” Fatimába, Lourdesba, Rómába, Jeruzsálembe.

Valójában egy zarándoklatnak csak akkor van értelme, ha közelebb visz Istenhez. A zarándok célja nem lehet más, mint engesztelés, bűnbánat, ima. Különböző tulajdonképpen csak egy kiránduláson vesz részt az ember.

Ezzel kapcsolatban szeretnék elmesélni

A Jordán folyó

valamit. Egyik reggel beültünk a buszba, mind a negyvenöten. Elindultunk Jeruzsálembe a Júdeai sivatagon át a Holt tenger felé. Idegenvezetőnk ekkor a következő „történetet” mesélte el nekünk: „Képzeljétek el, hogy volt egyszer velem egy csoport, akiket egy buzgó pap vezetett. Amint beültünk reggel a buszba, elkezdtek imádkozni a rózsafüzért. Már elhagytuk Jeruzsálemet, még mindig imádkoztak. Már bent jártunk a sivatagban, még mindig imádkoztak. Akkor szóltam a buszsofőrnek, hogy álljon meg, és megén kiszálltunk. Elindultunk sétálni, de a pap észre sem vette, mert a rózsafüzért imádkozta. Egy idő után mégis feltűnt neki, hogy áll a busz, és kiszólt utánunk: csak nincs valami baj?! Nincs, mondtam, csak megvárjuk, amíg abbahagyjátok az imádkozást. Mert az a véleményem, hogy a buszban ülő emberek nem azért tettek meg 2500 km-t repülve, és nem azért adtak ki egy csomó pénzt, hogy itt imádkozzanak. Imádkozni otthon is tudnak. Hanem azért, hogy mindent megnézzenek a Szentföldön, és mindent megtudjanak róla, amit lehet, és amit én el is mondanék, ha nem imádkozással töltenék az időt. Nem is jött ez a pap többet Izraelbe. Igaz, hogy én megmondtam, hogy nem vezetek több olyan csoportot, amelyik ezzel a pappal jön.” Így gondolkodott az idegenvezető.

Hát mi miért mentünk a Szentföldre? Nem kerestük a lehetőséget, hanem adódott. És mert adódott, éltünk vele. Az utazás közeledtével azonban folyamatosan erősödött bennünk a vágy, hogy ráléphessünk arra a földre, amelyen Krisztus járt, aki számunkra az Út, az

A Getszemáni kert

Igazság és az Élet. Hogy azon a megszentelt helyen adhassunk hálát az Atyának szeret jóságáért. Imádkozhassunk hazánkért, közösségeinkért, barátainkért, hozzátartozóinkért, gyermekeinkért, egymásért. Elmélkedhessünk és szemléldhessünk. Engesztelhessünk.

Azon a földön jártunk, ahol Krisztus. És a legmegdöbbenbb az volt számunkra, hogy megtapasztaltuk azt a légkört, illetve azt a közönyt, amit , az Isten Fia megtapasztalt 2000 évvel ezel tt. Betlehemet, ahol született, ma fal veszi körül, mert Izrael átadta a palesztínoknak, de mivel félnek t lük, körbefalazták a várost. A keresztény arab lakosság tömegesen hagyja el lakóhelyét.. A barlangban, ahol Jézus született, 3 oltár

van. A születés helye az ortodoxoké. A születés templomában nincs hely a római katolikusok számára, az templomuk a Szent Katalin templom, közvetlenül a görögkeleti mellett. Názáretben, az Angyali Üdvözet templomában, amely azon a helyen épült, ahol Máriához eljött az angyal, és ahol kés bb Jézus nevelkedett, szentmisén vettünk részt. A szentmise ideje alatt a templom t szomszédságában lévő muzulmán imahelyr l egy hangszóróból a mohamedánok imája szólt olyan hanger vel, hogy a miséz pap hangját alig lehetett hallani. A Galileai tavon hajóba ültünk. A tó közepén meghallgattuk a szentírás szavait, aztán a hajóskapitány el vette az „árut”: a szuvenírt! Mert természetesen mindenhol kell vásárolni valamit, amit emlékebe hazavihetünk! A tó partján sok étkez hely várja a zárandokokat, ahol úgynevezett szentpéterhallal kínálják meg ket. Ezt a fajta halat állítólag sehol máshol a világon nem lehet megtalálni, csak ebben a tóban. Tehát ilyen halat evett Jézus is. Gyors kiszolgálás: minél többen egyenek a halból, aztán menjenek tovább, és adják át a helyüket! A getszemáni kertben, ahol Jézus vérrel verejtékezett, szintén szentmisén vettünk részt. Itt volt Jézus igazán egyedül. A tanítványai elaludtak. Csak azok az olajfák voltak tanúi szenvedésének, amelyeknek a hajtásai ma is élnek. Távolabbról idehallatszik a forgalom zaja. Jézus már készül az áldozatra, de akikért az áldozatot hozza, nem tudnak együttérezni vele. Jeruzsálemben, a keresztre feszítés helye, a Kálvária fölé szintén görög templom épült. A római kápolna a szent hely mellett van. Jézus barlangsírja a koptoké. A keresztút is olyan, mint hajdan lehetett: bazáron megy keresztül az út. Ki tör dik egy piacon azzal, hogy ki megy el

mellette?

Ebben a légkörben próbáltunk elmélyülni, átélni azt a csodálatos élményt, hogy Jézus útítársai vagyunk. Betlehemben mi vagyunk a pásztorok, akik felismerték a csodát. Názáretben mi vagyunk a szomszédok, akik élvezik az Emberfia közelségét, kedvességét, a körülötte érezhető meleg légkört. Galileában ott megyünk a tömegben utána, hallgatjuk tanítását az Isten országáról. Jeruzsálemben az olajfák hegyén átéljük mélységes magányát és szomorúságát. A Golgotán zokogva tapasztaljuk meg szenvedését és halálát. „Övéi közé jött, de övéi nem fogadták be”. Velünk van természetesen a Sz zanya is, együtt örvendezünk és szenvedünk Vele. Azután a feltámadás helyén, az üres sírnál már örömlünkben sírunk, azért, mert nem lehet másképpen felfogni azt a csodálatos titkot, hogy az Atyaisten így szeret bennünket. Hogy akit mi keresztre feszítettünk b neinkkel, az feltámadt a halálból, és elment, hogy helyet készítsen nekünk. Nekünk, akik megtagadtuk t. Mert az Isten így szeret. Az az Isten, aki szeretetb l teremtett bennünket, aki már születésünk el tt mindegyikünket nevéen szólított. Aki megengedte, hogy az életünkkel azt tegyünk, amit akarunk, de aki kínálja nekünk az örök boldogságot. Aki úgy szerette a világot, hogy egyszülött fiát adta érte, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Alázatos lélekkel kérjük Urunkat, aki megengedte, hogy ebben a nagy kegyelemben részesülhessünk, segítsen bennünket, hogy méltón éljünk ahhoz a hivatáshoz, amelyet nekünk adott. Adja meg, hogy keresztyén életpéldánkkal másokat is az útjára tudjunk segíteni, és

Idegenvezet nk, valamint az út lelki vezet je
Dr. Bolberitz Pál

az szeretetére tudjunk indítani. Hála legyen a Mindenható Istennek, Atyának, Fiúnak és Szentléleknek! Amen.

Schumicky András és Ildikó

U.i.: Érdekes volt a magyar zsidó idegenvezet vel való egyhetes együttlét is. Talán jobban megértettük a zsidó mentalitást. De azt is újra megállapítottuk, hogy nem haragudni kell rájuk, hanem tanulnunk kell t lük. Meg kell tanulnunk értékeinkhez ragaszkodni, hitünket megvallani, és aszerint élni. Hiszen k is csak ezt teszik. Ha legalább annyi keresztyén olyan komolyan venné ezt, mint amennyi zsidó, akkor egészen más lenne az élet akár hazánkban, akár egész Európában.

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség
térítésmentesen terjesztett
id szaki kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Felel s szerkeszt : **Reményi Judit**
(judit@remenyicsalad.hu)

Szerkeszti a szerkeszt bizottság.
www.ude.hu

Közösségünket érint értékes írásokat
szívesen közlünk